

Een economische bedrijfsvoering is voor Wiljan van de Kruijs met zijn ruim tweehonderdkoppige veestapel noodzakelijk. Toch heeft hij hobby in fokkerij en er een uitgesproken mening over. Hij selecteert stieren op hun economische index en schuwt oude genetica niet.

Wiljan van de Kruijs met rechts Miss Toekomst Miet 13 van Krakehoeve

Een gesprek met Wiljan van de Kruijs leidt binnen de kortst mogelijke tijd richting allerlei fokkerijonderwerpen. Bloedlijnen achter Belgisch-witblauwstieren weet hij feilloos op te dreunen. De gedachte dat we hier met een gepassioneerde hobbyfokker te maken hebben, is snel gewekt. Gepassioneerd is hij en fokken is zijn grote hobby, maar een uitgekende economische bedrijfsvoering staat overduidelijk aan de basis van vleesveebedrijf Krakehoeve in Weert. 'Wij moeten hier zo veel mogelijk kilo's maken en het met vlees verdienen', stelt Wiljan van de Kruijs (29), die samen met

zijn vader Toon (62) en moeder Lies (61) het bedrijf runt. 'Daarom moeten we veel kalfjes vangen en kilo's van een zo hoog mogelijke prijs afleveren.' Van de Kruijs nam eerder dit jaar wel voor de derde keer op rij deel aan de fokveedag voor Belgisch witblauw in Kelpen. Miet 13 van Krakehoeve (v. Occupant) werd daar tot Miss Toekomst gekroond.

Kalfjes direct van de moeder

Op dit moment hebben vader en zoon bijna 220 Belgische witblauwen en vinden er ongeveer tachtig kalvingen plaats. Om de grote aantallen vee een

dak boven het hoofd te bieden bouwde Van de Kruijs twee jaar geleden een nieuwe hellingstal. Hierin is plaats voor ongeveer 120 dieren.

Het gesprek wordt kort onderbroken door een scherp telefoongeluid. Het blijkt een faxbericht te zijn met het geslacht gewicht van twee koeien. De zwaarste van de twee haalde zelfs een gewicht van 620 kilo. 'Gemiddeld wegen de koeien bij afvoer na twee tot drie keer kalven 550 kilo', vertelt Wiljan.

'Voor de vrouwelijke dieren krijgen we gemiddeld 4,50 euro per kilo, voor de stieren een kwartje minder. Het draait bij ons om het vlees, want daarmee moeten we het geld verdienen. Onze bedrijfsvoering is daar helemaal op afgestemd.'

Van de Kruijs haalt daarom de kalveren direct na de geboorte bij de moeder weg. 'Wij ervaren dat de kalfjes makker zijn als je ze niet laat zogen. Gedrag vinden wij belangrijk. Alle koeien kunnen we hier zo een halster omdoen', stelt Wiljan. 'Daarnaast hebben wij de ervaring dat koeien die niet gezoogd worden sneller drachtig zijn. Wij beginnen 55 tot 60 dagen na afkalven al met insemineren. Dit kost misschien wel eens een rietje extra, maar wij moeten gewoon zo veel mogelijk kalfjes vangen.'

Maximaal drie keer kalven

Van de Kruijs laat koeien gemiddeld drie keer kalven. 'Na vijf jaar is een Bel-

In de twee jaar oude hellingstal is plaats voor 120 dieren

steedt hij volledig aan het bedrijf. Samen met zijn vriendin Chantal van de Voort (29) wil hij het bedrijf overnemen en uitbreiden naar ongeveer driehonderd koeien. 'Daar kun je een goede bo-

Wiljan zoekt de bloedlijnen tot vijf generaties terug. 'Voor mij is het belangrijk dat er een goede moederlijn achter de stier zit. Ik gebruik geen outcrossstieren en probeer binnen de goede

'Buikschuivers boven hoogpoten'

Wiljan van de Kruijs selecteert stieren op bloedlijnen en op economische index

gisch-witblauwkoe uitgegroeid. Op dat moment laten we haar niet meer kalven omdat je financieel gezien een koe niet alleen kunt houden voor het kalf. Na drie kalvingen mesten we daarom de koeien af en starten we gewoon weer met een nieuwe vaars.'

Om de opfok snel te laten verlopen voert Van de Kruijs het jongvee stevig. 'Het krijgt hier onbepaald mais tot ongeveer tweejarige leeftijd. Daarbij geven we ze kuilgras en een kilo brok per dag. Vanuit economisch oogpunt kalven de vaarzen gemiddeld op 26 maanden voor de eerste keer. Doordat we het jongvee flink voeren, worden ze eerder tochtig dan we ze willen insemineren.'

Wiljan van de Kruijs werkt op dit moment nog veertig uur per week als inseminator. Toon en Lies doen de dagelijkse verzorging op de boerderij. De tijd die Wiljan overheeft en zijn vrije dagen be-

terham mee verdienen. Wij hoeven geen grote auto te rijden. Het is voor ons ook gewoon één grote hobby.'

Wiljans ogen beginnen te stralen wanneer hij dit zegt. 'Van alle koeien die hier staan, kent hij de naam, de vader en moeder en de kalveren die ze gegeven heeft', vertelt vader Toon.

Compensatieparing

'Bloedlijnen en de economische index zijn voor mij bij de stierkeus het belangrijkste', stelt Wiljan. 'Er is een trend dat mensen van die hoogpoten willen. Wij streven juist naar buikschuivers met een flinke voorhand en een dikke rug. Een gemiddelde ontwikkeling vind ik voldoende. Wij willen geen vlees op vlees op vlees, dan is het gewicht weg. De economische index is voor mij belangrijker. Deze fokwaarde moet meer dan 100 zijn. Een stier als Lascar de la Bocheroule met een index op veertien maanden van 82 schofthoogte maar 130 economische index gebruiken wij.'

Stalfavoriet Klazien 4 (v. Cubitus) en dochter Klazien 11 (v. Lascar)

bloedlijnen te blijven. Ik heb liever vier keer dezelfde stier in een lijn dan één keer een verkeerde.'

Van de Kruijs hanteert veelal een compensatieparing. 'De oudere koeien combineer ik meestal met de jonge en luxe stieren om de snelste genetische vooruitgang te krijgen. Bij de pinken, zeker de wat luxere, probeer ik een paring te maken met een oudere en betrouwbare stier.' Naast Lascar gebruikt Van de Kruijs veel Occupant, Germinal, Genievre, Judoka en Eternel.

In de stal staat Wiljan nog even stil bij Klazien 4 (v. Cubitus). 'Dit is mijn favoriete koe. Ze is groot en sterk en heeft best beenwerk. Hier kun je makkelijk een stier met veel vlees op kwijt. Ik heb ze samen met haar Lascarkalf mee naar de keuring in Kelpen genomen. Het is leuk om te laten zien dat het kalf alles heeft wat de koe tekortkomt.'

Florus Pellikaan